

24.3.1.13

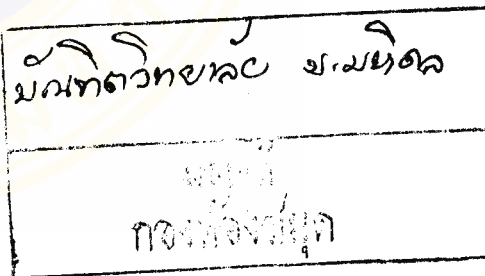
ผลของการฝึกอานาปานสติสมาธิในพุทธศาสนา

ต่อการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

THE EFFECT OF ANĀPĀNASATI SAMĀDHI IN BUDDHISM
ON DEVELOPMENT OF MORAL REASONING

โดย

อวยชัย ไรจนนิรันดรกิจ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๒๖

๗๗
๘๔๓๖๘
๕๕๒๖

ชื่อ เรื่อง	ผลของการฝึกอานาปานสติสมาธิในพุทธศาสนาต่อการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ผู้วิจัย	นายอวยชัย โรจนนิรันดร์กิจ
ปรกติภา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)
ประธานกรรมการ	รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงศิริธรรม ณะภูมิ
กรรมการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์โรจน์รุ่ง สุวรรณสุทธิ
กรรมการ	อาจารย์จำรอง เงินดี
ภาควิชา	โครงการจิตวิทยาคลินิก
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย
ปีการศึกษา	๒๕๒๖

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการฝึกอานาปานสติสมาธิในพุทธศาสนาต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

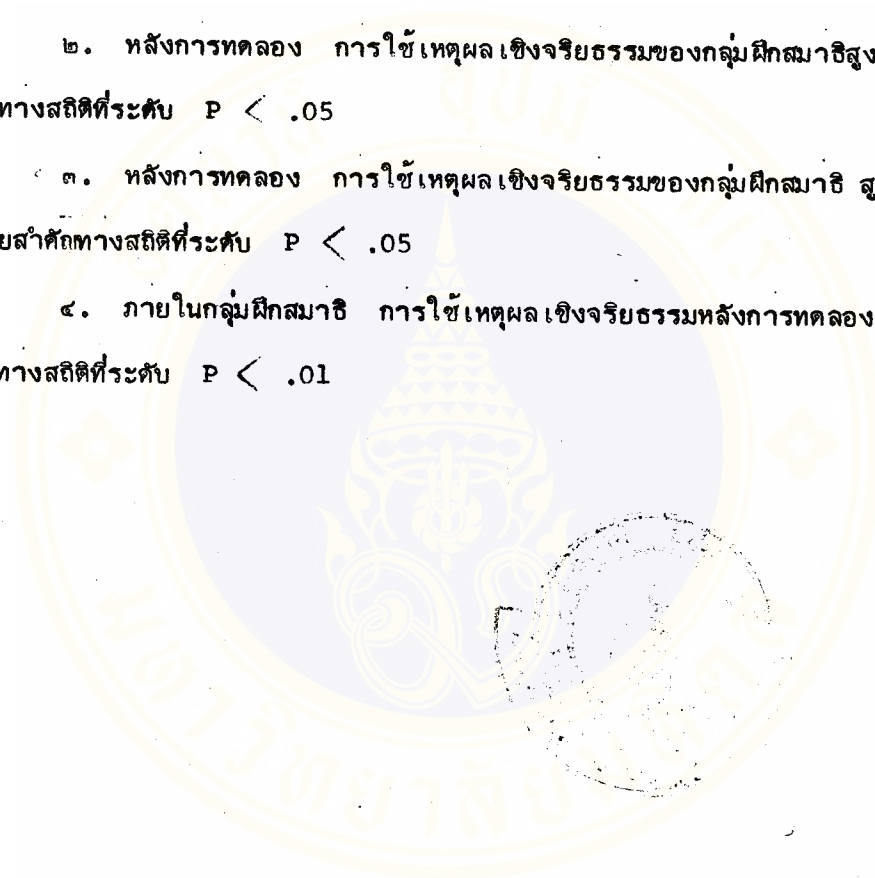
กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา ๒๕๒๕-๒๕๒๖ อายุระหว่าง ๑๗-๒๐ ปี จำนวน ๗๑ คน แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มฝึกอานาปานสติสมาธิในพุทธศาสนา จำนวน ๒๐ คน
๒. กลุ่มนั่งหลับตา จำนวน ๑๘ คน
๓. กลุ่มที่มีกิจกรรมปกติ จำนวน ๓๓ คน

นักศึกษาทั้ง ๓ กลุ่ม ได้รับการทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยใช้แบบทดสอบ THE DEFINING ISSUES TEST (The D.I.T. ของ James Rest, 1974) ก่อนและหลังการทดลองห่างกันเป็นระยะเวลา ๘ สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test

ผลการศึกษาพบว่า

๑. ก่อนการทดลอง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน
๒. หลังการทดลอง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มฝึกสมาธิสูงกว่าของกลุ่มนั่งหลับตา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
๓. หลังการทดลอง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มฝึกสมาธิ สูงกว่าของกลุ่มที่มีกิจกรรมปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
๔. ภายในกลุ่มฝึกสมาธิ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$

Thesis title : THE EFFECT OF ĀNĀPĀNASATI SAMĀDHI IN BUDDHISM ON DEVELOPMENT
OF MORAL REASONING

Name : Mr. Ouaychai Rotjananirunkit

Degree : Master of Science (Clinical Psychology)

Major advisor : Associate Professor Sritham Thanaphum, M.D.

Advisor : Assistant Professor Rojrung Suvanasuthi, M.D.

Advisor : Jumrong Ngerndee, M.S.

Department : Clinical Psychology

Faculty : Graduate Studies

Academic year : 1983

ABSTRACT

The objective of this resarch is to study the effect of Buddhist meditation: Ānāpānasati samādhi, on the moral reasoning of under-graduate students.

The sample consisted of 71 first-year students of the Faculty of Science, Mahidol University. The ages are between 17 to 20 years. The sample were divided into three groups:

1. Ānāpānasati samādhi group, 20 cases
2. Sit-closed eyes group, 18 cases
3. Normal activity group, 33 cases

The three sample groups were administered the moral reasoning test : THE DEFINING ISSUES TEST (The D.I.T., Jame Rest, 1974) before and after eight weeks duration of experiment. And data was analysed by t-test.

The results suggest that:-

1. Before experiment, moral reasoning level of the three groups were non-significantly different
 2. After experiment, moral reasoning level of the Ānāpānasati samādhi group was significantly higher than moral reasoning of the Sit-closed eyes group. (P < .05)
 3. After experiment, moral reasoning level of the Ānāpānasati samādhi group was significantly higher than moral reasoning level of the Normal activity group. (P < .05)
 4. In Ānāpānasati samādhi group, moral reasoning level was significantly higher after experiment. (P < .01)
-